

familiesammenføringsregler og udvisningsregler, og jeg har forstået på ministeren, at når resultaterne i nær fremtid foreligger, så vil de indgå som grundlag for eventuelle kommende ændringer.

Nu har Venstre og De Konservative så fremsat et beslutningsforslag om ændring af udlændingeloven på en række punkter. Det er specielt i bemærkningerne ret forbløffende læsning. Man kan under læsningen få den tanke, at forslaget udelukkende er ment som propaganda ud af vinduet, helt uden hensyn til virkeligheden. Det vil forslagsstillerne formentlig benægte. Men hvis det ikke er tilfældet, så er forslaget udtryk for en utrolig uvidenhed og for, at forslagsstillerne ikke har læst de lovforslag, de selv har været med til at behandle.

Venstre og De Konservative foreslår, at der gives politiet mulighed for at tage fingeraftryk af alle asylansøgere. Det er øjensynlig forbigået V's og K's opmærksomhed, at de for næsten to år siden var med til at indføre sådan nogle bestemmelser i udlændingeloven, ligesom de tilsyneladende også har overset, at L 190, som jo altså var til første behandling for nogle uger siden, foreslår muligheden for at tage fingeraftryk udvidet til i visse tilfælde også at omfatte udlændinge, som ikke søger asyl, men som skal afvises eller udvises.

Det foreslås også, at der snarest oprettes et fælles fingeraftryksregister. Med hensyn til både det forslag og flere andre må jeg igen henvise til L 190. Det blev fremsat, tre uger før B 111 blev fremsat her i salen, og det havde været en god idé, om man havde gjort sig den umage at læse L 190 igennem.

Grundlaget for opholdstilladelser skal løbende vurderes med henblik på forlængelse eller inddragelse. Det er vi selvfølgelig enige i, men igen: Det indgik allerede i lovændringen i 1995.

Uidentificerede asylansøgere skal udsendes. Ganske vist har jeg ikke som hovedforslagsstilleren en juridisk embedseksamen med første karakter, men jeg kan nu også konstatere, at en sådan eksamen ikke på nogen måde er en garanti for, at man er i stand til at tænke logisk. Problemet ved den type asylansøgere er jo netop, at vi ikke ved, hvor de kommer fra. Og fru Birthe Rønn Hornbech ved udmærket godt, at intet land vil tage imod en person, medmindre det er landets egen statsborger, og selv da kan det i mange tilfælde knibe.

Vi er enige i, at asylansøgere, der ikke vil medvirke, er et problem. Derfor er der også lagt

op til en stramning over for denne gruppe, hvilket man også kunne have erfaret ved at læse L 190.

Også sagsbehandlingstiderne får et skud for boven. Også vi ser gerne, at det kan gøres hurtigere; men nu er man nede på 30-35 pct. af det tidsforbrug, der var under den borgerlige justitsminister, og det resultat synes vi faktisk ikke er så ringe endda.

Forslagene om, at varig opholdstilladelse først skal gives efter syv år, og at flygtningehjælpen skal kobles ud af ÅG-proceduren, er vi uenige i. Syvårsgrænsen har vi diskuteret ved flere lejligheder, og vi mener fortsat, at det er forkert at lade mennesker svæve i uvished i så lang en periode. Og hvad angår flygtningehjælpen finder vi det godt og rigtigt, at der er en ikkestatslig instans, som er med til at sikre retsgarantierne i denne type af sager, hvor vi jo har afskåret ankemulighederne.

Sammenfattende kan jeg sige, at vi er optaget af at forhindre eventuelle misbrug af udlændingeloven, og at vi derfor støtter de forslag, som ministeren har fremsat i L 190.

Vi har noteret os, at der snart vil foreligge et resultat af udvalgsarbejder om kriminelle udlændinge, om familiesammenføringsregler og om midlertidige opholdstilladelser, og at disse arbejder vil indgå i grundlaget for overvejelserne om behov for ændringer. Det er vi tilfredse med, fordi det vil sikre, at eventuelle ændringer vil blive foretaget på baggrund af faktiske forhold og saglige vurderinger – og at der er behov for det, er det foreliggende beslutningsforslag et overordentlig godt eksempel på.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det glæder mig, at fru Dorte Bennedsen er enig i, at vi skal misbruge til livs, og at sagsbehandlingstiden skal være så kort som muligt. Derfor er jeg også lidt forbløffet over, at tonen er så skarp.

Jeg minder igen om, at dette forslag er indleveret til trykning før ministerens, og jeg sagde omhyggeligt under førstebehandlingen – i øvrigt som en af de få ordførere – at i dette med, at vi skal misbruges til livs, ja, der har vi det dilemma, at vi ikke skal mistænkeliggøre dem, der er flygtet fra forfølgelse. Dette forslag er netop ikke en mistænkeliggørelse, men det er et opgør med den førte politik. Det vedkender vi os gerne.